

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **U. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 9. 2004, č. j. 14 Az 106/2004 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 10. 9. 2004, č. j. 14 Az 106/2004 – 22 zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2003, č. j. OAM-5014/VL-19-P21-2002, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu), neuděluje a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu v platném znění. Krajský soud v Ústí nad Labem po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žalovaný při svém rozhodování vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a na jeho základě vyvodil i správné skutkové a právní závěry, s nimiž se ztotožnil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), o ustanovení bezplatného tlumočníka a právního zástupce z řad advokátů, jakož i osvobození od soudních poplatků. K věci samé tvrdil, že shledává vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 31. 1. 2005, č. j. 14 Az 106/2004 – 30 vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil zástupce pro řízení o kasační stížnosti, jímž musí být advokát a tuto skutečnost, aby soudu doložil předložením plné moci. Současně jej poučil, že pokud se domnívá, že jsou u něho splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, soud mu advokáta na jeho žádost ustanoví. Připojil k výzvě tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech k žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, s tím, aby jej soudu vyplněný předložil ve výše již uvedené lhůtě jednoho měsíce s tím, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud řízení o stěžovatelově podání (kasační stížnosti) odmítne. V odůvodnění jej poučil, že ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud sám nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, zastoupen advokátem. Zásilka, v níž bylo usnesení krajského soudu stěžovateli doručováno, byla vrácena soudu zpět s poznámkou pošty, že adresát nebyl na jím uvedené adrese zastížen, a proto mu písemnost byla uložena u pošty dne 2. 2. 2005 a adresátu zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Druhá výzva k vyzvednutí zásilky mu byla v místě jeho pobytu ponechána dne 17. 2. 2005. Protože adresát si zásilku nevyzvedl, byla písemnost vrácena soudu zpět. Podle obsahu spisu zaslal Krajský soud v Ústí nad Labem stěžovateli ještě dne 18. 3. 2005 znovu formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a znovu jej požádal, aby jej řádně vyplněný vrátil zpět podepsanému soudu ve lhůtě jednoho měsíce s tím, aby jej opatřil datem a podpisem. Ani tuto zásilku si však stěžovatel nevyzvedl a na výzvu soudu nereagoval. Krajský soud v Ústí nad Labem poté zaslal stěžovateli usnesení, jímž jeho žádost o ustanovení bezplatného právního zástupce zamítl z důvodu, že stěžovatel neosvědčil, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. Zásilka, v níž bylo usnesení stěžovateli doručováno a v níž byla rovněž založena výzva ze dne 31. 1. 2005, č. j. 14 Az 106/2004 – 30, byla opět vrácena soudu zpět s poznámkou pošty, že adresát nebyl dne 31. 3. 2005 na jím uvedené adrese zastížen, a proto mu písemnost byla uložena u pošty téhož dne a adresátu byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Jelikož si písemnost nevyžádal v odběrní lhůtě, která podle záznamu pošty skončila 15. 4. 2005 (vzdor opakované výzvě k jejímu vyzvednutí ze dne 11. 4. 2005), byla písemnost vrácena zpět soudu dne 19. 4. 2005.

Stěžovatel na výzvy soudu ve stanovené lhůtě a ani později nereagoval a Krajský soud v Ústí nad Labem proto dne 15. 6. 2005 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v předkládací zprávě poukázal na skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Žalovaný písemně sdělil, že k podané kasační stížnosti se vzhledem k jejímu obsahu nebude vyjadřovat a odkázal na obsah správního spisu, jehož originál předložil. K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se postavil negativně s tím, že neshledává důvody takového návrhu.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení soudním, tedy i v řízení o kasační stížnosti, jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Krajský soud v Ústí nad Labem. Stěžovatel požádal uvedený soud o ustanovení advokáta, avšak výše již označeným usnesením, které v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 3 a 4 o. s. ř. (v platném znění) nabylo právní moci dne 4. 4. 2005, nemohlo být jeho žádosti vyhověno pro nedoložení potřebných údajů. Na výzvu soudu (usnesením ze dne 31. 1. 2005 a ostatně ani další výzvu ze dne 18. 3. 2005 a opětovně poslanou výzvou – usnesení ze dne 31. 1. 2005, č. j. 14 Az 106/2004 – 30, kterou je nutno ve smyslu ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř. pokládat za doručenou třetím dnem od uložení zásilky na poštu, tj. rovněž dnem 4. 4. 2005) ve stanovené lhůtě – a ostatně ani později – nereagoval.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je takto zastoupen, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takového postupu.

Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu